

สิริมา เกตุพงศ์สุดา. (2547). พฤติกรรมการเที่ยวสถานบริการของประชาชนในสังคมเมือง
กรณีศึกษา : เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานครงานวิจัย ศศ.ม.(การวิจัยและพัฒนาเมือง)
กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม. คณะกรรมการ
ควบคุม : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นภาพร สิงห์ตัด, พ.ด.ท.พรศักดิ์ สุรสิทธิ์

การวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อ 1. ศึกษาพฤติกรรมการใช้บริการสถานบริการของประชาชนในกรุงเทพฯ 2. เพื่อศึกษาสาเหตุที่ประชาชนในกรุงเทพฯ มาใช้บริการสถานบริการ 3. เพื่อศึกษาผลและทิศทางที่เกิดจากนโยบายการจัดระเบียบสังคม กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ใช้บริการสถานบริการ บริเวณอาร์ซีเอ พระราม 9 ซอย 8 จำนวน 406 คน แบ่งเป็นเพศชาย 203 คน เพศหญิง 203 คน โดยการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง เก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ

ผลการวิจัย พบว่า

1) กลุ่มตัวอย่างมีความถี่ในการไปเที่ยวสถานบริการส่วนมากอยู่ที่ 2 ครั้ง / เดือน วันที่ไปเที่ยวสถานบริการส่วนมากจะไปเที่ยวตามความสะดวกรองลงมาคือวันศุกร์ - วันเสาร์ ใช้ระยะเวลาในการเที่ยวสถานบริการ 4 ชั่วโมงต่อครั้งที่ไปเที่ยว ลักษณะการแต่งกายจะแต่งกายตามแฟชั่น ปริมาณการดื่มส่วนมากจะดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อยู่ในปริมาณนับไม่ถ้วน โดยแอลกอฮอล์ที่ดื่มส่วนมากมีแหล่งการผลิตจากประเทศไทยและแอลกอฮอล์ที่มาจากต่างประเทศ อยู่ในระดับที่ใกล้เคียงกัน 2) เหตุผลที่ชอบไปเที่ยวสถานบริการคือเพื่อพบปะสังสรรค์ กิจกรรมที่ผู้ไปเที่ยวสถานบริการส่วนมากทำคือคุยกับเพื่อนในกลุ่ม โดยบุคคลที่ผู้ไปเที่ยวสถานบริการมักไปด้วยกันคือเพื่อน สถานที่พักหลังจากไปเที่ยวสถานบริการส่วนมากมักจะกลับที่พักของตนเอง หลังจากไปเที่ยวสถานบริการถ้าไม่กลับบ้านมักไปพักที่หอพัก คอนโด อพาร์ทเมนต์ และบุคคลที่มักปรึกษาหารือด้วยถ้าเกิดปัญหาคือเพื่อน 3) ความคิดเกี่ยวกับนโยบายจัดระเบียบสังคมกับพฤติกรรมการเที่ยวมีความคิดเห็นว่า นโยบายการจัดระเบียบสังคมไม่มีผลต่อความถี่ในการไปเที่ยวสถานบริการ

ข้อเสนอแนะเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาสังคม คือการที่ฝ่ายรัฐจะกำหนดเงื่อนไขหรือตั้งกฎเกณฑ์ เพื่อที่จะให้กฎนั้นใช้ได้ผลจริงๆ การลงโทษจะต้องให้เป็นอัตราส่วนกับการกระทำผิด กล่าวคือโทษที่จะลงนั้นต้องมากพอที่จะทำให้ผู้กระทำผิดเกิดความรู้สึกสูญเสียเกินกว่าประโยชน์ที่จะได้รับการกระทำผิด

Sirima Ketpongsuda. (2004) The Behavior Of People Participating Entertaining Night Places : Case Of Huay — Khwang Bangkok Research, Master thesis, M.A.(Urban Research and Development) Bangkok : Graduate School, Chandrakasem Rajabhat University, Committees : Assistant Professor Dr.Napaporn,
Assistant Professor Pol.Lt.Col.Pornsak Surasith.

The purposes of this research were to study of the people's behaviour in going to entertainment night places in Bangkok , to study causes in which the people went to the entertainment night places and to study effects and directions which were from the society arrangement policy. 406 samplings who went to the entertainment places at RCA, ninth Rama soi 8, Bangkok, were divided into 203 males and 203 females with the multi - stage random. The data was collected by the questionnaire and the collected data was analyzed by percentage.

The research indicated that :

1. The samplings mostly went to the entertainment night places twice a month, four hours a time and on the day when they had free time, Friday and Saturday respectively. Their dress style was fashionable. And drinking liquor from Thailand and the foreign countries was at a similar quantity level.
2. The reason for going there was to meet friends. Their popular activity was to discuss with friends in the group. Most of places where they rested after meeting were either their own residents or dormitories , condominiums and apartments. The people to whom they consulted when they had the problem , were friends.
3. Their opinion about the society arrangement policy and behaviour in going to those places was that the society arrangement policy did not affect the frequency in going to those places.

The suggestion for development of society was that the state set up condition or effective rules. To be effective, the punishment would be ratio to guilty , namely , the hard punishment had to be made to the convict so that he or she would see more penalty and be afraid of it